

ພຣະທຳດານເືອນ - ເລກທີສິບສີ່

ດານເືອນ ບົດທີສອງ – ບົດສະຫຼຸບ ແລະ ຂໍ້ສະຫຼຸບສຸດທ້າຍ ພາກທີໜຶ່ງ

Jeff Pippenger

2023-12-09

“ໃນພຣະນິມິດ ບັນດາພຣະຄຳພີທັງຫມົດໃນພຣະຄຳພີໄດ້ມາພົບກັນ ແລະ ສັນສຸດລົງ.
ນີ້ແມ່ນສ່ວນທີ່ຕົ້ນສົມບູນຂອງພຣະທຳດານເືອນ.” Acts of the Apostles, 585.

ຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ຮັບໄດ້ລະບຸວ່າເປັນ “ການສຳແດງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ,”
ຊຶ່ງສົ່ງໃຫ້ເຫັນເຖິງເລກໄດ້ຊົງເປີດຜະນຶກໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງນັບແຕ່ເດືອນກໍລະກົດ, 2023,
ຖືກນຳໄປສູ່ຄວາມສົມບູນເມື່ອພຣະທຳດານເືອນຖືກນຳມາປະສານເຂົ້າກັບພຣະທຳພຣະນິມິດ.
ດານເືອນບົດທີສອງ ເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສອງ
ໃນບໍລິບົດຂອງບົດທົດສອບເລື່ອງຮູບສັດຮ້າຍໃນວັນສຸດທ້າຍ. ມັນລະບຸເຖິງຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບ
ແລະ ໄລຍະເວລາສະເພາະຂອງການທົດສອບ.

ໄລຍະເວລາແລະຂະບວນການໃນດານເືອນບົດທີ 2
ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເຈັດສິບປີແຫ່ງການເປັນເຊື້ອຂອງດານເືອນ ໄດ້ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງໄລຍະແຫ່ງ
ການທົດສອບຂອງພວກໂປຣເຕສແຕນໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການມົນເລໂຮຕ໌.
ພວກໂປຣເຕສແຕນໄດ້ລົ້ມເຫຼວໃນຂະບວນການທົດສອບຂອງຕົນ ແລະກາຍເປັນບັນດາບຸດສາວຂອງໂຮມ.
ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ບຸດສາວຍ່ອມເປັນພາບແທນຂອງແມ່ຂອງນາງ;
ແລະໂຮມແມ່ນສັດຮ້າຍໃນຄຳພະຍາກອນ. ຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງພວກເຂົາ
ແລະການປ່ຽນຜ່ານຕໍ່ມາເຂົ້າໄປເປັນບັນດາບຸດສາວຂອງໂຮມ ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການທົດສອບເລື່ອງ
ຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍໃນປະຫວັດສາດປະຈຸບັນຂອງພວກເຮົາ
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນຜ່ານເຂົ້າໄປເປັນຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ຂະບວນການທົດສອບໃນປະຈຸບັນຂອງພວກເຮົາ
ຈຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເຈັດສິບປີແຫ່ງການເປັນເຊື້ອຂອງດານເືອນ
ແລະອີກທັງໂດຍປະຫວັດສາດຂອງຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສອງໃນລະຫວ່າງຂະບວນການມົນເລໂຮຕ໌.

ໃນປະຫວັດຂອງຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສອງ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ນັ້ນ,
ມີຊ່ວງເວລາສະເພາະແລະຂະບວນການທົດສອບຢ່າງໜຶ່ງ
ທີ່ຖືກນຳສະເໜີໃນລັກສະນະສັນຍາລັກເປັນນິມິດຮູບບັນແຫ່ງສັດຮ້າຍຂອງເນບູຄັດເນັດຊາ;
ເພາະວ່າໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ ອານາຈັກໜຶ່ງກໍ່ເປັນສັດຮ້າຍດ້ວຍເຊັ່ນກັນ. ເນບູຄັດເນັດຊາ ແລະ
ຊົນຊົນນຳທາງສາສະໜາຂອງຊາວຄັນເດຍ ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ສອບຜ່ານ, ແລະ
ດານເືອນກັບຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິທັງສາມ ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ສອບຜ່ານ. ອາດເບິ່ງຄືວ່າເປັນຢ່າງອື່ນ,
ແຕ່ຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງເນບູຄັດເນັດຊາໄດ້ຖືກຍືນຍັນໃນດານເືອນບົດທີສາມ.

ໃນຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໄວທັງໃນດານເືອນ ບົດ 1 ແລະ 2 ນັ້ນ ມີໝູ່ໜ້າທາງ
ຄຳພະຍາກອນສະເພາະທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນໝູ່ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ. ໃນບົດ 1,
“ສິບວັນ” ເປັນຕົວແທນແຫ່ງໄລຍະເວລາທົດສອບ
ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ການທົດສອບສະແດງອອກເປັນຮູບລັກສະນະທີ່ງົດງາມກວ່າ ແລະອ້ວນສົມບູນກວ່າ
ເນື່ອງຈາກທ່ານໄດ້ກິນອາຫານຈາກສະຫວັນ,
ໃນຂະນະທີ່ຂົນສົນທິຂອງຂັນທີ່ໄດ້ສະແດງຮູບລັກສະນະຂອງຜູ້ທີ່ກິນອາຫານຂອງກະສັດ.

ຕາມຄວາມໝາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ກະສັດຄຣີສະຕຽນ ແລະຕາມຄຳພະຍາກອນ ກະສັດ ຫຼີອານາຈັກ
ກໍແມ່ນສັດຮ້າຍເຊັ່ນກັນ. ບັນດາຜູ້ທີ່ໃບໜ້າສິນຂອງເຂົາສະແດງຜົນແຫ່ງການກົນອາຫານຂອງກະສັດ
ກໍໄດ້ສະແດງພາບລັກຂອງສັດຮ້າຍ.

ໃນດານເຮອນບົດທີສອງ ດານເຮອນໄດ້ອະທິຖານເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈ “ຄວາມລັບ”
ທີ່ຊ້ອນຢູ່ຂອງນິມິດໃນຄວາມຝັນເລື່ອງຮູບບັນຂອງເນບູກາດເນັດຊາ.
ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ວ່າຄວາມຝັນນັ້ນແມ່ນຫຍັງ, ແລະອີກທັງມີຄວາມໝາຍວ່າຢ່າງໃດ. ທ່ານເປັນຕົວແທນຂອງ
ຜູ້ທີ່ຫຼາຍໃນຍຸກສຸດທ້າຍທີ່ກຳລັງສະແຫວງຫາຄວາມເຂົ້າໃຈຄວາມລັບຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບການເປີດຜະນຶກ
ພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ເພາະວ່າການເປີດຜະນຶກພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດນັ້ນແມ່ນ “ຄວາມລັບ”
ທາງຄຳພະຍາກອນສຸດທ້າຍທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະສິ້ນສຸດລົງ.
ຜູ້ພະຍາຍາມທຸກຄົນ, ລວມທັງດານເຮອນ, ກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງຍຸກສຸດທ້າຍ.
ຄວາມພະຍາຍາມຂອງດານເຮອນໃນການເຂົ້າໃຈ “ຄວາມລັບ” ນັ້ນເປັນຄວາມພະຍາຍາມອັນເປັນຫຼີກ, ແລະ
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການທົດສອບເລື່ອງຮູບສັດຮ້າຍສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

“ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳແດງໃຫ້ເຂົ້າພະເຈົ້າເຫັນຢ່າງແຈ້ງວ່າ
ຮູບຂອງສັດຮ້າຍຈະຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະປິດລົງ; ເພາະວ່າ
ນີ້ຈະເປັນການທົດສອບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ໂດຍຊົງຊະຕາການລົ້ນດອນຂອງເຂົາທັງຫຼາຍຈະຖືກຕັດສິນ.” Manuscript Releases, volume 15, 15.

ຄຳອະທິຖານຂອງດານເຮອນ ໃນຂະນະທີ່ທ່ານພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈ “ຄວາມລັບ” ນັ້ນ
ເປັນເຄື່ອງໝາຍທາງສະເພາະອັນໜຶ່ງໃນປະຫວັດຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ.
ພຣະທຳດານເຮອນໄດ້ຈັດຫາພະຍານສອງປະການ ເພື່ອສະຖາປະນາເຄື່ອງໝາຍທາງແຫ່ງ “ການອະທິຖານ”
ໃນວັນສຸດທ້າຍ. ເຄື່ອງໝາຍທາງນັ້ນຕັ້ງຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຂ່າວສານຂໍ້ທີ່ສອງຂອງທຸກໆ
ນວເສັ້ນແຫ່ງການປະຕິຮູບ.

ພາບບໍລິບົດແຫ່ງຄຳອະທິຖານທັງສອງໃນຄຳພະຍາກອນ ແມ່ນໄລຍະເວລາຈັດສົບປີແຫ່ງການຕົກເປັນເຊື້ອ,
ຊຶ່ງໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກ ມັນເປັນຕົວແທນຂອງ “ເຈັດເທົາ” ໃນເລວຕີກິດ ບົດ 26. ໃນດານເຮອນ ບົດ 2,
ໃນຂໍ້ທຳອິດ, ຊື່ “ເນບູກາດເນັດຊາ” ຖືກກ່າວຊື່ສອງຄັ້ງ, ຊຶ່ງການກ່າວຊື່ຂອງຄຳໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີ
ເປັນສັນຍາລັກຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງ.

ໃນບົດຂຽນຂອງຊຸດເຕີໄວທ໌ ມີຂໍ້ອ້າງອີງຫຼາຍປະການທີ່ລະບຸວ່າ ດານເຮອນ ບົດທີ 3
ເປັນສັນຍາລັກຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ດານເຮອນ ບົດທີ 1
ປະກອບດ້ວຍທຸກລັກສະນະຂອງຂ່າວສານທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ, ແລະເຮົາໄດ້ຮັບແຈ້ງວ່າ
ທ່ານຈະບໍ່ສາມາດມີຂ່າວສານອົງທີສາມ (ດານເຮອນ ບົດທີ 3) ໂດຍບໍ່ມີຂ່າວສານອົງທຳອິດ ແລະອົງທີສອງ.

ການທົດສອບເລື່ອງຮູບສັດເດຍລະສານ ໄດ້ຖືກ Ellen White
ນິຍາມໄວ້ວ່າເປັນການທົດສອບທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງຜ່ານ ກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການກວດສອບຈະປິດລົງ
ແລະກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະຖືກປະທັບຕາ. ເມື່ອສຽງດົນຕີດັງຂຶ້ນໃນພຣະທຳດານເຮອນ ບົດທີສາມ,
ໂດຍຄວາມໝາຍເຊິ່ງສັນຍາລັກແລ້ວ ເວລາແຫ່ງການກວດສອບໄດ້ປິດລົງ,
ເພາະວ່າບົດທີສາມນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ດົນຕີຂອງ Nebuchadnezzar
ເປັນຕົວແທນຂອງທ່ວງທ່ານອົງທີ່ຢູ່ໃສ່ເພນີແຫ່ງ Tyre
ເລີ່ມຂັບຮ້ອງໃຫ້ແກ່ບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໃນຕອນທ້າຍຂອງເຈັດສົບປີເຊິ່ງສັນຍາລັກ
ທຶນໆໄດ້ຖືກລົ້ມໄປ.

ແລະໃນວັນນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມືອງຕາໂຮຈະຖືກລົ້ມເສຍເຈັດສິບປີ, ຕາມວັນເວລາຂອງກະສັດອົງໜຶ່ງ;
ເມືອຄົບສິ້ນເຈັດສິບປີແລ້ວ ຕາໂຮຈະຮ້ອງເພງດັງຍິງໃສເພນີ. ຈົ່ງເອົາພິນມາ, ເດີນອ້ອມເມືອງໄປ,
ເຈົ້າຍິງໃສເພນີຜູ້ຖືກລົ້ມແລ້ວ; ຈົ່ງບັນເລງທ່ານອງອັນຫວານ, ຮ້ອງເພງຫຼາຍໆ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຖືກລະນຶກເຖິງ. ແລະເມືອຄົບສິ້ນເຈັດສິບປີແລ້ວ ຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາເຢຍຣາມຕາໂຮ, ແລະນາງຈະຫັນກັບໄປຫາຄຳຈ້າງຂອງນາງ,
ແລະຈະກະທຳການໃສ່ເພນີກັບບັນດາອານາຈັກທັງປວງໃນໂລກ ເທິງໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ. ເອຊາຍາ
23:15–17.

ຊົດສະເຕີໄວທ໌ ລະບວ່າ ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນທັງສາມແມ່ນການທົດສອບສາມປະການ.

“ຫຼາຍຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ອອກໄປຕ້ອນຮັບເຈົ້າບ່າວ ພາຍໃຕ້ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທີສອງ
ໄດ້ປະຕິເສດອົງທີສາມ ຄືຂ່າວສານສຸດທ້າຍແຫ່ງການທົດສອບທີ່ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດແກ່ຊາວໂລກ,
ແລະຈຸດຍຸ້ນທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ຈະຖືກຖືເອົາໃນເວລາທີ່ຄຳເອີ້ນຄັ້ງສຸດທ້າຍຖືກປະກາດ.” Review and Herald,
October 31, 1899.

ໂດຍອາໄສພະຍານຫຼາຍປາກ, ດານເຮອນ ບົດທີສອງ ແມ່ນຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງ.
ປະຫວັດສາດແຫ່ງການຮັບການຊົງເສີມກຳລັງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດຈົນເຖິງການພິພາກສາ
ແມ່ນປະຫວັດສາດທີ່ຖືກນຳສະແດງໂດຍເຈັດສິບປີແຫ່ງການຖືກກັກເປັນເຊື້ອຂອງດານເຮອນ.
ບ່ອນຕັ້ງຂອງຄຳອະທິຖານຂອງດານເຮອນໃນບົດທີສອງ ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນຊ່ວງເຈັດສິບປີນັ້ນ
ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງ “ເຈັດເທືອ”.

ຄຳອະທິຖານໃນບົດທີຫົກ ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການອ້າງອີງໂດຍກົງເຖິງເຈັດສິບປີ.
ສະພາບແວດລ້ອມທາງຄຳພະຍາກອນຂອງຄຳອະທິຖານທັງສອງນັ້ນເໝືອນກັນທຸກປະການ.
ຄຳອະທິຖານເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງແງ່ມຸມທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງຄຳອະທິຖານດຽວກັນ,
ແຕ່ທັງສອງກໍຖືກຈັດວາງໄວ້ໃນສະພາບດຽວກັນຢ່າງແນ່ນອນຄື “ເຈັດເທືອ,”
ແລະທັງສອງກໍສອດຄ່ອງກັບຫຼັກໝາຍ “ການອະທິຖານ”
ທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນປະຫວັດສາດຂອງໜັງແສນສະໝັ້ນສະໄໝໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ເມື່ອດານເຮອນອະທິຖານຢູ່ໃນບົດທີຫົກ ທ່ານກຳລັງຢູ່ໃນ “ໄລຍະແຫ່ງການປ່ຽນຜ່ານ” ໃນດ້ານຄຳພະຍາກອນ
ຈາກອານາຈັກບາບີໂລນໄປສູ່ອານາຈັກຂອງຊາວມົດ ແລະ ເປີເຊຍ. ຈຸດແຫ່ງການປ່ຽນຜ່ານນັ້ນຍັງເປັນ
waymark ອີກດ້ວຍ, ແລະຍັງສອດຄ່ອງກັບຈຸດປ່ຽນຜ່ານດຽວກັນໃນຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ
ເມື່ອປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນໃນຖານະ “Laodiceans”,
ແລະອອກມາຈາກອຸບມງຝັງສົບໃນຖານະ “Philadelphians”.
ຈຸດແຫ່ງການປ່ຽນຜ່ານຂອງຂະບວນການທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ສອດຄ່ອງກັບທັງຈຸດປ່ຽນຜ່ານຂອງດານເຮອນ
ແລະ ຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ, ແລະທັງສາມຢ່າງນີ້ມີຄວາມເກືອງໂຍງໂດຍກົງກັບ “ເຈັດເທືອ”
ໃນເວລາ 26. ການປ່ຽນຜ່ານຈາກ Philadelphia ໄປສູ່ Laodicea ໃນຂະບວນການມົນເລີໄຮທ໌
ໄດ້ເກີດຂຶ້ນພ້ອມກັບການມາເຖິງຂອງ “ແສງສະຫວ່າງໃໝ່” ກ່ຽວກັບ “ເຈັດເທືອ” ໃນປີ 1856,
ແລະຕໍ່ມາການປະຕິເສດ “ເຈັດເທືອ” ຢ່າງສົນເຊີງໃນປີ 1863. ດານເຮອນໃນບົດທີຫົກ,
ຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນເວລາຂອງມົນເລີໄຮທ໌, ແລະ
ຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມໃນເວລາຂອງພວກເຮົາ
ລ້ວນແຕ່ມີຈຸດແຫ່ງການປ່ຽນຜ່ານທີ່ສອດຄ່ອງກັນ,
ແລະຈຸດແຫ່ງການປ່ຽນຜ່ານທັງສາມນັ້ນລ້ວນຖືກກຳນົດໄວ້ພາຍໃນບົດຂອງ “ເຈັດເທືອ”.

ໃນປະຫວັດຂອງຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບ,
ດານເຮອນເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວສານຜູ້ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງ

ແລະແບ່ງບັນແສງນັ້ນໃຫ້ແກ່ສະຫາຍທັງສາມຂອງຕົນເປັນອັນດັບທຳອິດ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນແບບຢ່າງແຫ່ງບົດບາດຝ່າຍຄຳພະຍາກອນຂອງ “ເອລຢາ”, ຜູ້ຊົງເປັນ “ສຽງຂອງຜູ້ຮ້ອງຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ”.

“ຄວາມລັບ” ໃນດານເຢອນ ບົດທີສອງ ຊື່ບົດກວ່າ ອານາຈັກທີ່ເປດໃນຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີເປັນ “ຂອງເຈດີ” ອານາຈັກ. ເພາະເປັນພາບຕົວແທນອັນທຳອິດຂອງອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີ ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງເຊື່ອມໂຍງກັບພາບຕົວແທນອັນສຸດທ້າຍຂອງອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີ ທີ່ພົບໃນພຣະນິມິດ ບົດທີສິບເຈັດ. ອານາຈັກທີ່ເປດ ຊຶ່ງເປັນ “ຂອງເຈດີ” ອານາຈັກກ່ອນໜ້ານັ້ນ ກຳລັງກ່າວເຖິງຈຸດປ່ຽນຜ່ານທີ່ສະຖາປະນາບາບໂລນສະໄໝໃໝ່ໃຫ້ເປັນສະຫະພັນສາມປະການຂອງພະຍານາກ, ສັດຮ້າຍ, ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນປອມ. ນິມິດຄວາມຝັນເຖິງຮູບບັນຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ໃນທີ່ສຸດແລ້ວ ກຳລັງຊື່ບົດເຖິງອານາຈັກພື້ນຟື້ທີ່ເປດໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ.

ອານາຈັກໜຶ່ງແມ່ນສັດຮ້າຍໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີດັ່ງນັ້ນ ຄວາມຈິງທີ່ຖືກສະແດງໂດຍນິມິດຄວາມຝັນເລື່ອງຮູບບັນຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ຈຶ່ງເປັນການອ້າງເຖິງຄັ້ງທຳອິດເຖິງສັດຮ້າຍອົງສຸດທ້າຍ ດັ່ງທີ່ຖືກຊື່ບົດໄວ້ໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບເຈັດ. ເພາະສະນັ້ນ ຄວາມຝັນຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ໃນທີ່ສຸດແລ້ວ ກໍ່ແມ່ນຄວາມຝັນເຖິງຮູບບັນຂອງສັດຮ້າຍອົງທີ່ເປດ ແລະອົງສຸດທ້າຍ. ມັນຄືຄວາມຝັນເຖິງ “ຮູບຂອງສັດຮ້າຍ”.

ນັ້ນເອງໃນຕົວຂອງມັນແມ່ນການຍືນຍັນເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການຮັບຮູ້ຈຸດປ່ຽນຜ່ານທີ່ກົດຂຶ້ນໃນການເຄື່ອນໄຫວຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ, ແຕ່ “ຄວາມລັບ” ນັ້ນກໍ່ເປັນກຸນແຈທີ່ນຳມາຮວບຮວມ ແລະ ສະຖາປະນາຫຼາຍສ່ວນຂອງສິ່ງທີ່ບົດຄວາມກ່ອນໜ້າໄດ້ຊື່ບົດໄວ້ກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດທີ່ຕາມຫຼັງວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020. ໃນບົດຄວາມເຫຼົ່ານັ້ນ, ໄດ້ມີການນຳສະເໜີວ່າ ຫຼັກໝາຍສື່ປະການຂອງແຕ່ລະຂະບວນການປະຕິຮູບອັນສັກສິດ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເຈດີສິບປີແຫ່ງການເປັນຊະເລີຍຂອງດານເຢອນ ຍ່ອມມາຫົວຂັດກັນຢູ່ສະເໝີ.

ຫຼັກໝາຍທັງສິບນັ້ນໃນເວລາຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກຈັດວາງໄວ້ພາຍໃນບໍລິບົດຂອງ “ຄວາມຕາຍ ແລະ ການຄືນຄວາມຊີວິດ”. ຫຼັກໝາຍທຳອິດ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນແຫ່ງການຮັບຜິດຊອບຂອງຂ່າວສານທຳອິດ, ຄືການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດ, ອັນເປັນສັນຍະລັກຂອງຄວາມຕາຍ ແລະ ການຄືນຄວາມຊີວິດ. ຫຼັກໝາຍທີສອງ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ, ຄືການຕາຍ ແລະ ການຄືນຄວາມຊີວິດຂອງລາຊະໂຮ. ຫຼັກໝາຍທີສາມຄືການເສັດເຂົ້າມາຂອງຮູບຊາເລັມຢ່າງມີໄຊ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງສຽງຮ້ອງຍາມທຸ່ງຄືນ. ພຣະຄຣິດກຳລັງມຸ່ງໜ້າໄປສູ່ຄວາມຕາຍ ແລະ ການຄືນຄວາມຊີວິດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ລາຊະໂຮ, ຜູ້ເປັນຕົວແທນທີ່ມີຊີວິດຂອງຄວາມຕາຍ ແລະ ການຄືນຄວາມຊີວິດ, ໄດ້ນຳຂະບວນ. ລາຊະໂຮຍັງສະຖາປະນາໃຫ້ເຫັນອີກດ້ວຍວ່າ ໃນລະຫວ່າງການປະກາດສຽງຮ້ອງຍາມທຸ່ງຄືນ, ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກ “ປະທັບຕາ”.

“ການອັດສະຈັນອັນສູງສຸດນີ້, ຄືການຊົງໃຫ້ລາຊາໂຮຟື້ນຄືນມາ, ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອປະທັບຕາຂອງພຣະເຈົ້າເທິງພຣະກົດຂອງພຣະອົງ ແລະເທິງການຊົງອ້າງຂອງພຣະອົງວ່າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ.” The Desire of Ages, 529.

ໝູດໝາຍທີ່ສື່ແຫ່ງການພິພາກສາຄືໄມ້ກ້າງແຂນ, ຊຶ່ງເປັນທັງຄວາມຕາຍແລະການຄືນມາມີຊີວິດອີກດ້ວຍ. ໄລຍະເວລາຂອງໝູດໝາຍທັງສິບນັ້ນ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເຈດີສິບປີແຫ່ງການຖືກກວາດຕ້ອນເປັນເຊົາຂອງດານເຢອນ.

ໃນປະຫວັດຂອງຂະບວນການມົນເລໂຮດ, ຫົວຂໍ້ສໍາຄັນແມ່ນ "ຫຼັກການວັນໜຶ່ງເທົ່າກັບປີໜຶ່ງ", ແລະວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ແມ່ນການຢືນຢັນຂອງຫຼັກການນັ້ນ.

ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທໍາອິດເປັນຜົນມາຈາກການນຳໃຊ້ຫຼັກການວັນໜຶ່ງເທົ່າກັບປີໜຶ່ງຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

ສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນແມ່ນຄວາມສົມບູນຂອງຫຼັກການວັນໜຶ່ງເທົ່າກັບປີໜຶ່ງ

ທີ່ສໍາພັນກັບຄໍາພະຍາກອນສອງຝັນສາມຮ້ອຍປີ ແລະຄໍາພະຍາກອນສອງຝັນຫ້າຮ້ອຍຊາວປີ, ແລ້ວຈາກນັ້ນການພິພາກສາໃຕ້ສ່ວນໄດ້ລົ້ມຕົ້ນເມື່ອຄໍາພະຍາກອນແບບວັນໜຶ່ງເທົ່າກັບປີໜຶ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ສໍາເລັດລົງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ຫົວຂໍ້ຂອງໝູ່ໝາຍທັງສີ່ໃນປະຫວັດຂອງຂະບວນການມົນເລໂຮດ ແມ່ນ "ຫຼັກການວັນໜຶ່ງເທົ່າກັບປີໜຶ່ງ".

ຊ່ວງເວລາຂອງໝູ່ໝາຍທັງສີ່ນີ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການເປັນຊະເລີຍເຈັດສິບປີຂອງດານເຢອນ.

ໃນສະໄໝຂອງກະສັດດາວິດ ຫົວຂໍ້ແມ່ນ "ຫົບຂອງພຣະເຈົ້າ". ເມື່ອດາວິດໄດ້ຮັບການເສີມກຳລັງແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງຕັ້ງໃຈທີ່ຈະນຳຫົບນັ້ນເຂົ້າມາຍັງນະຄອນຂອງດາວິດ.

ແລະ ດາວິດ ໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປ ແລະ ໄດ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນ; ແລະ ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນດາກອງທັບ ຊຶ່ງສະຖິດກັບທ່ານ. 2 ຊາມູເອນ 5:10

ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທໍາອິດແມ່ນເມື່ອອຸດຊາໄດ້ຮັດບາບໂດຍການແຕະຕ້ອງຫົບພະສັນຍາ.

ຫຼັກໝາຍທີ່ສາມແມ່ນເມື່ອດາວິດໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງອວຍພອນແກ່ເຮືອນຂອງໂອເບດເອໂດມ ຊາວກິດ, ບ່ອນທີ່ໄດ້ກັບຫົບພະສັນຍາໄວ້ນັບແຕ່ການກະບົດຂອງອຸດຊາ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ດາວິດຈຶ່ງໄດ້ໄປນຳຫົບພະສັນຍາກັບຄືນມາ

ເພື່ອການເສັດສະເດັດເຂົ້ານະຄອນເຢຣູຊາເລັມຢ່າງມີໄຊຊະນະຂອງທ່ານ

(ແຕ່ກໍເພື່ອໃຫ້ພັນລະຍາຂອງທ່ານໄດ້ສໍາເລັດຄວາມໂກດເຄື່ອງອັນບໍ່ສົມຄວນ ແລະ "ຄວາມຜິດຫວັງ" ຕໍ່ການເຂົ້າມາຂອງດາວິດ). ຫຼັກໝາຍທັງສີ່ນັ້ນລ້ວນແຕ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຫົບພະສັນຍາ.

ຊ່ວງເວລາຂອງຫຼັກໝາຍທັງສີ່ນີ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເຈັດສິບປີແຫ່ງການຖືກກັກເປັນເຊີຍຂອງດານເຢອນ.

ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ອົດສະລາມແຫ່ງ "ຄວາມວິບັດຄັ້ງທີສາມ" ໄດ້ຖືກປ່ອຍອອກ ແລ້ວຕໍ່ມາກໍຖືກຢືນຢັ້ງໄວ້. ວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020

ເປັນຄໍາພະຍາກອນທີ່ລົ້ມເຫຼວກ່ຽວກັບບົດບາດຂອງອົດສະລາມ.

ຂ່າວສານທີ່ນຳເອົາກະດູກແຫ້ງທີ່ຕາຍແລ້ວໃຫ້ກັບມືຊີວິດມາຈາກ "ລົມທັງສີ່",

ຊຶ່ງເປັນສັນຍະລັກຂອງອົດສະລາມ ແລະເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນ. ຄວາມພິນາດຂອງ ຊາດທີ່ຕາມມາຫຼັງການຫັນຫຼັງຈາກພຣະເຈົ້າໃນລະດັບຊາດອັນເນື່ອງມາຈາກກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ ໄດ້ຖືກນຳມາໂດຍອົດສະລາມແຫ່ງ "ຄວາມວິບັດຄັ້ງທີສາມ". ໄລຍະເວລາຂອງໝູ່ໝາຍທັງສີ່ນີ້ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເຈັດສິບປີແຫ່ງການເປັນເຊີຍຂອງດານເຢອນ.

ການເຄື່ອນໄຫວຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດເປັນຕົວແທນຂອງການເຄື່ອນໄຫວຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ, ແລະຂ່າວສານ "ສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນ" ໃນປະຫວັດສາດຂອງພວກມົນເລໂທ ເປັນການແກ້ໄຂການທຳນາຍທີ່ຜິດພາດ ຊຶ່ງໄດ້ກ່ອນໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ.

"ຜູ້ທີ່ຜິດຫວັງໄດ້ເຫັນຈາກພຣະຄໍາພີວ່າ ພວກເຂົາຢູ່ໃນໄລຍະເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ ແລະວ່າ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງລໍຄອຍດ້ວຍຄວາມອົດທົນຈົນກວ່ານີ້ມີດິນນັ້ນຈະສໍາເລັດຄົບຖ້ວນ.

ຫຼັກຖານອັນດຽວກັນທີ່ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ເຜົ່າຄອຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໃນປີ 1843 ກໍໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ຄາດຫວັງພຣະອົງໃນປີ 1844." Early Writings, 247.

ຫຼັກຖານອັນດຽວກັນຂອງການໂຈມຕີເມືອງ Nashville ໂດຍອົດສະລາມ

ກໍແມ່ນຫຼັກຖານຂອງການໂຈມຕີເມືອງ Nashville

ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນເພື່ອຕອບສະໜອງຕໍ່ການບັງຄັບໃຫ້ນະມັດສະການໃນວັນອາທິດ.

ບົດຂຽນຂອງພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນບໍ່ເຄີຍຜິດພາດ. ຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບການໂຈມຕີເມືອງ Nashville ໄດ້ຖືກວາງອອກໄວ້ໃນບົດຂຽນຂອງພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ. ຄຳພະຍາກອນເກືອບກັບ Nashville ຈະສຳເລັດຕາມ, ແຕ່ຄຳພະຍາກອນເລື່ອງການໂຈມຕີ Nashville ຈະຕັ້ງຢູ່ເທິງການແກ້ໄຂຄຳພະຍາກອນທີ່ເຄີຍລົ້ມເຫຼວມາກ່ອນ, ເໝືອນດັ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດຂອງພວກ Millerite. ມັນຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດຢູ່ທີ່ waymark ທີ່ສີ, ຊຶ່ງເປັນ waymark ທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງ "ການພິພາກສາ".

ພຣະເຢຊູຊົງນຳຈຸດເລີ່ມຕົ້ນມາເປັນພາບປະກອບຂອງຈຸດສິ້ນສຸດຢູ່ສະເໝີ, ແລະໝາຍຫຼັກທຳອິດຂອງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ແມ່ນການໂຈມຕີໂດຍອິດສະລາມ, ດັ່ງນັ້ນໃນການພິພາກສາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ ຈະມີການໂຈມຕີໂດຍອິດສະລາມຕໍ່ Nashville. ມັນອາດຈະລວມເຖິງເປົ້າໝາຍອື່ນໆດ້ວຍກັນໄດ້, ແຕ່ຂ່າວສານແຫ່ງ Midnight Cry ແມ່ນຂ່າວສານທີ່ເປັນການແກ້ໄຂຂ່າວສານທີ່ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ. ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດນັ້ນເກີດຈາກບາບຂອງການນຳເອົາອົງປະກອບດ້ານເວລາໄປປະຍຸກຕໍ່ໃສ່ຄຳພະຍາກອນ, ບໍ່ແມ່ນເກີດຈາກຄຳຂອງ Ellen White.

ເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າ ຫຼັກໝູດສື່ປະການທີ່ເລີ່ມຕົ້ນຕັ້ງແຕ່ "ການປະທານລົດອຳນາດ" ແຫ່ງຂ່າວສານທຳອິດ (ຊຶ່ງໃນພຣະທຳດານເືອນເກີດຂຶ້ນໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງເຈດຕະນາປະຊາຊົນເປັນສັນຍາລັກ), ນັ້ນຖືກຄວບຄຸມໂດຍຫົວຂໍ້ດຽວກັນຢູ່ສະເໝີ. ຖ້າທ່ານໄດ້ຍອມຮັບວ່າ ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ເປັນການສຳເລັດຂອງຄຳພະຍາກອນ ແລ້ວໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ທ່ານໄດ້ກິນ "ໜັງສືທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້" ແລ້ວ. ມື້ຄົນຈຳນວນໜ້ອຍຫຼາຍທີ່ໄດ້ກິນຄວາມຈິງນັ້ນຢ່າງແທ້ຈິງ, ແຕ່ກໍມີບາງຄົນ ດັ່ງທີ່ດ້ານເືອນເປັນຕົວແທນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈໄວ້ໃນໃຈຂອງຕົນວ່າຈະບໍ່ໃຫ້ຕົນເອງເປັນເປົ້າໂດຍອາຫານຂອງບາບໃໝ່. ແຕ່ກໍມີບັນດາຜູ້ທີ່ອ້າງຕົນວ່າເຊື່ອວ່າ ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ເປັນການສຳເລັດຂອງຄຳພະຍາກອນ, ແຕ່ກັບໂຕ້ຖຽງວ່າ ສິ່ງນັ້ນບໍ່ແມ່ນອິດສະລາມ, ແຕ່ແມ່ນຕະກູນ Bush, ຫຼືພວກໂກລບາລິດ, ຫຼືພວກ Jesuits, ຫຼື CIA ຫຼືການຜະສົມປະສານບາງຢ່າງຂອງບຸກຄົນກຸ່ມເດີມິງ ທີ່ມັກຖືກນຳມາໃຊ້ໂດຍນັກທົດສະດີສົມຄົນຄົດສະໄໝໃໝ່. ໃນຖານະທີ່ພຣະອົງເປັນ Alpha ແລະ Omega, ພຣະເຢຊູຊົງສະແດງຕອນຈົບໂດຍຕອນເລີ່ມຕົ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າພວກເຮົາຜິດພາດກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໃນທາງຄຳພະຍາກອນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ພວກເຮົາກໍກຳລັງທຳລາຍຄວາມສາມາດຂອງເຮົາເອງໃນການແບ່ງແຍກພຣະວັດຈະນະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງ "ຄວາມຈິງ" ຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

"ການເສີມພະລັງ" ຂອງຂ່າວສານທຳອິດໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການ Millerite ຄື ອິດສະລາມຂອງໄພພິບັດຄັ້ງທີສອງ, ແລະ ການເສີມພະລັງນັ້ນໄດ້ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການເສີມພະລັງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໂດຍອິດສະລາມຂອງໄພພິບັດຄັ້ງທີສາມ.

ອິດສະລາມໃນຫຼັກໝາຍທາງທຳອິດ ຊື້ອກເຖິງອິດສະລາມໃນຫຼັກໝາຍທາງສຸດທ້າຍ. ຫຼັກໝາຍທາງສຸດທ້າຍເປັນຕົວແທນຂອງການພິພາກສາ, ແລະ ສະຫະລັດອາເມຣິກາຖືກພິພາກສາໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ. ນີ້ແມ່ນຂ່າວສານທີ່ສອງຂອງເອເຊກຽນໃນບົດທຶສາມສົບເຈດ, ຊຶ່ງນຳຄົນຕາຍໃຫ້ຟື້ນຄືນສູ່ຊີວິດ, ແລະ ຂ່າວສານນັ້ນຄືຂ່າວສານຂອງຫຼັກໝາຍທາງທຶສາມ, ຊຶ່ງຄືການຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນ. ມັນແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງການປະທັບຕາ, ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງແບບໄວ້ວ່າໜ້າໂດຍການເສັດເຂົ້ານະຄອນຢ່າງມີໄຊຂອງພຣະຄຣິດ ຜູ້ຊົງຂຶ້ນລົງ, ອັນເປັນສັນຍາລັກຂອງອິດສະລາມ. ຂ່າວສານແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງການຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນ

ຖືກນຳໄປໂດຍອິສລາມ.

ຈົ່ງບອກແກ່ທຶກາແຫ່ງຊື່ອນວ່າ, ເບັງແມ, ກະສັດຂອງເຈົ້າສະເດັດມາຫາເຈົ້າ, ດ້ວຍຄວາມອ່ອນສຸພາບ, ແລະປະທັບເທິງຫຼັງລາ, ຄື ລູກລາຕົວຜູ້ຂອງລາ. ມັດທາຍ 21:5.

ຄຳພະຍາກອນຄັ້ງທີສອງຂອງ Ezekiel ມາຈາກ “ລົມທັງສີ”, ຊຶ່ງກໍເປັນສັນຍາລັກຂອງອິສລາມເຊັ່ນກັນ. ການເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງໃນໃຈແຈ້ງແຈ້ດເປັນສິ່ງຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງ, ເພາະຂ່າວສານທີ່ເປັນ Midnight Cry ນັ້ນ ແມ່ນຂ່າວສານທີ່ຊີ້ບອກອິສລາມແຫ່ງວິບັດຄັ້ງທີສາມ ວ່າເປັນອຳນາດທີ່ນຳການພິພາກສາມາດເຫຼືອສະຫະລັດອາເມລິກາໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະກໍໃຫ້ເກີດຄວາມພິນາດແຫ່ງຊາດທີ່ຕິດຕາມມາພາຍຫຼັງຄຳປະກາດ.

ແກ້ງທັງແຈ້ດໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ ແມ່ນການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ ຕໍ່ການບັງຄັບໃຫ້ນະມັດສະການວັນອາທິດ ໂດຍທັງໂຮມນອກສາສະໜາ ແລະ ໂຮມສັນຕະປາບາ.

1. ແກ້ງທັງສີອັນທຳອິດໄດ້ຖືກນຳມາຕໍ່ຕ້ານໂຮມນອກສາສະໜາ ຫຼັງຈາກຄອນສະແຕນຕິນໄດ້ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດໃນປີ 321.
2. ແກ້ງທຶກາ ແລະ ແກ້ງທຶກິກ (ຊຶ່ງເປັນວິບັດທີ່ໜຶ່ງ ແລະ ວິບັດທີສອງຂອງອິດສະລາມດ້ວຍ) ເປັນການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ໂຮມຂອງສັນຕະປາບາ ເນື່ອງດ້ວຍກົດໝາຍວັນອາທິດຂອງສັນຕະປາບາ ທີ່ໄດ້ຖືກປະກາດໃຊ້ໃນສະພາເມືອງອໍລິອັງ ໃນປີ 538.
3. ແກ້ງທຶກິຈັດ (ຊຶ່ງເປັນວິບັດປະການທີສາມຂອງອິດສະລາມ) ແມ່ນການພິພາກສາທີ່ຈະຖືກນຳມາເຫຼືອສະຫະລັດ ເມື່ອມັນບັງຄັບໃຊ້ການນະມັດສະການໃນວັນອາທິດໃນອະນາຄົດອັນໃກ້.

ອິສລາມແຫ່ງວິບັດທີສາມ ເປັນຕົວແທນຂອງໝູ່ໝາຍທາງພະຍາກອນທຳອິດ ຄື ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001. ຄຳທຳນາຍທີ່ລົ້ມເຫລວກ່ຽວກັບການໂຈມຕີຂອງອິສລາມຕໍ່ເມືອງ Nashville ໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ ຊຶ່ງເປັນໝູ່ໝາຍທີ່ສອງ. ຂ່າວສານເລື່ອງ “ລົມທັງສີ” ຂອງອິສລາມ ດັ່ງທີ່ຖືກນຳສະແດງໃນຄຳພະຍາກອນທີສອງຂອງເອເຊກຽນໃນບົດທີສາມສົບແຈ້ດ ເປັນຕົວແທນຂອງສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນ ຊຶ່ງເປັນໝູ່ໝາຍທີ່ສາມ, ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນ ໝູ່ໝາຍທີ່ສີ່ ຄື ການສຳເລັດຜົນຂອງຄຳທຳນາຍທີ່ລົ້ມເຫລວໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແມ່ນສີໝູ່ໝາຍທາງພະຍາກອນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດທາງພະຍາກອນຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝູ່ ນສີພັນ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍແຈ້ດສົບປີແຫ່ງການຖືກກັກເປັນເຊລົ້ມຂອງດານເຮອນ.

ການຮັບຮູ້ຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ ເປັນອົງປະກອບສຳຄັນປະການໜຶ່ງຂອງ “ຄວາມລັບ” ທີ່ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໂດຍທາງແບບຢ່າງແກ່ດານເຮອນ ເມື່ອທ່ານອະທິຖານເພື່ອເຂົ້າໃຈນິມິດຄວາມຝັນເລື່ອງຮູບບັນຂອງເນບູກາດເນັດຊາ. ຄຳອະທິຖານຂອງທ່ານເປັນໝູ່ໝາຍທາງຜ່າຍພະຍາກອນ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນຕອນທ້າຍຂອງສາມວັນເຄື່ອງແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງພະຍານທັງສອງໃນພຣະນິມິດບົດທີ 11. ຄຳອະທິຖານຕາມເລວນິຕິບົດ 26 ຂອງດານເຮອນ ຕາມທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນບົດທີ 9 ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີທຳອິດແຫ່ງລາຊະການຂອງດາຣິອດ. ສິ່ງນີ້ຈຶ່ງວາງຄຳອະທິຖານຂອງທ່ານໄວ້ໃນຈຸດແຫ່ງການຜ່ານປ່ຽນ.

ຈຸດຫັນປ່ຽນໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການ Millerite ແມ່ນປີ 1856 ເມື່ອຂະບວນການ Millerite ໄດ້ປ່ຽນຈາກ Philadelphia ໄປສູ່ Laodicea ຕາມທີ່ James ແລະ Ellen White ໄດ້ກ່າວໄວ້. ໃນບົດຮຽກນັ້ນ “ແສງສະຫວ່າງໃໝ່” ກ່ຽວກັບ “ແຈ້ດເວລາ” ໄດ້ມາຮອດໃນບົດຄວາມຂອງ Hiram Edson ໃນ Review and Herald, ແຕ່ໃນປີ 1863 (“ແຈ້ດເວລາ” ຕໍ່ມາ), “ແຈ້ດເວລາ” ກໍໄດ້ຖືກປະຕິເສດຢ່າງສົນເຊີງ. Daniel

ໄດ້ອະທິຖານ "ຄຳອະທິຖານ" ທີ່ຖືກລະບຸວ່າເປັນ "ຍາແກ" ສຳລັບ "ການກະຈັດກະຈາຍ" ຂອງ "ເຈັດເວລາ" ຢູ່ໃນຈຸດຫນ້າປຸງລະຫວ່າງອານາຈັກທຳອິດແລະອານາຈັກທີສອງຂອງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ.

ສາມປີໃຫ້ເປັນສັນຍາລັກຂອງໜຶ່ງຜັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ, ຊຶ່ງໃນທາງກັບກັນກໍເປັນສັນຍາລັກຂອງ "ເຈັດເທື່ອ." ໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020, ຂະບວນການລາໂອດີເຊຍຂອງ Future for America ໄດ້ສະແດງການກະບົດຕໍ່ພຣະບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ວ່າຢ່າແຂວນຂັດວາມຄຳພະຍາກອນໄວ້ເທິງເວລາອີກເລີຍ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂະບວນການນັ້ນໄດ້ຖືກ "ຂ້າ" ແລະ "ກະຈັດກະຈາຍ" ຢູ່ໃນຖະໜົນແຫ່ງພຣະນິມົດບົດ 11, ຊຶ່ງພາດຜ່ານຫຸບເຂົ້າແຫ່ງກະດູກແຫ້ງຕາຍຂອງເອເຊກຽນ. ໃນຕອນທ້າຍຂອງເວລາແຫ່ງ "ການກະຈັດກະຈາຍ" ນັ້ນ, ຊຶ່ງກໍແມ່ນ "ເວລາຄອຍຊ້າ" ຂອງຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນດ້ວຍ, ບັດນີ້ພວກເຂົາກຳລັງຖືກເອົາອອກຈາກອຸປະມາໄມ້ຟັງສົບຂອງພວກເຂົາໂດຍ "ສຽງໜັງຮ້ອງຂຶ້ນ" ຈາກພາຍໃນ "ຖົນກັນດານ" ຂອງ "ສາມມື້ເຄື່ອງ."

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພົວກ Millerites ໃນທີ່ສຸດໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ ໃນເວລານັ້ນພວກເຂົາກຳລັງຢູ່ໃນ "ເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ" ຂອງມັດທາຍ ບົດທີ ຊາວຫ້າ, ແລະ ຮາບາກຸກ ບົດທີ ສອງ, ດັ່ງນັ້ນເໝືອນກັນ "ພະຍານສອງຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວ" ກໍຈຳເປັນຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າພວກເຂົາຢູ່ໃສ ເມື່ອ "ສຽງໃນຖົນກັນດານ" ຮ້ອງຂຶ້ນ. ພວກເຂົາຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາກຳລັງຖືກ "ກະຈັດກະຈາຍ". ການຮັບຮູ້ນັ້ນເປັນການຮຽກໃຫ້ໄປສູ່ "ການອະທິຖານ", ແຕ່ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ການອະທິຖານເທົ່ານັ້ນ; ມັນເປັນການຮຽກໃຫ້ໄປສູ່ການອະທິຖານຂອງດານເຮອນແຫ່ງ ເລວີນິຕິ ບົດທີ ຊາວຫົກ. ຫາກປາດສະຈາກການອະທິຖານອັນຈຳເພາະນັ້ນ ກໍບໍ່ມີການຟື້ນຟູ ການຟື້ນຟູນັ້ນໝາຍເຖິງຈຸດປ່ຽນຜ່ານຈາກ Laodicea ໄປສູ່ Philadelphia, ແລະ ກໍໃຫ້ເກີດປະກົດການແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ວ່າ ອົງທີ່ເປດເປັນຂອງເຈັດ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການຍືນຍັນໂດຍຮູບບັນຊາຂອງເນບູກາດເນັດຊາໃນ ດານເຮອນ ບົດທີ ສອງ.

ເມື່ອຄຳອະທິຖານແຫ່ງການກັບໃຈແລະການສາລະພາບນັ້ນສຳເລັດລົງ, ຄຳສັນຍາກໍຄືວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະລະນຶກເຖິງຜັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ ແລະຈະຮວບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງທີ່ກະຈັດກະຈາຍຢູ່ນັ້ນ. ຄຳພະຍາກອນທຳອິດຂອງເອເຊກຽນໄດ້ຮວບຮວມກະດູກເຂົ້າດ້ວຍກັນ, ແລະຕໍ່ມາ ຄຳພະຍາກອນຂອງທ່ານເລື່ອງ "ລົມທັງສີ" ໄດ້ປ່ຽນ "ຊາວຟີລາເດນເຟຍ" ທີ່ຫາກເກີດໃໝ່ໃຫ້ກ້າຍເປັນກອງທັບອັນເຂັ້ມແຂງ...ເປັນກອງທັບອັນເຂັ້ມແຂງທີ່ຕາມພຣະນິມົດບົດທີ່ສິບເອັດ ແລ້ວຈະຖືກ "ຍົກຂຶ້ນໄປໃນສະຫວັນ" ພ້ອມກັບ "ເມກແຫ່ງທຸດສະຫວັນ". ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພວກເຂົາກໍເປັນ "ທຸງສັນຍານ" ຂອງພຣະອົງ.

"ຄວາມລັບ" ຂອງດານເຮອນບົດທີສອງ, ດັ່ງທີ່ສົງໄຕແຫ່ງເຜົ່າຢູດາກຳລັງຊົງເປີດເຜີຍບັດນີ້, ຍືນຍັນປະກົດການຂອງ "ອົງທີ່ເປດຈາກເຈັດ"... ແລະອົງປະກອບດ້ານຄຳພະຍາກອນອື່ນໆ ທັງໝົດຂອງດານເຮອນບົດທີສອງ ກໍສອດຄ່ອງກັບລຳດັບຄຳພະຍາກອນຂອງພະຍານສອງຄົນໃນພຣະນິມົດບົດທີ່ສິບເອັດ. ພະຍານສອງຄົນໃນພຣະນິມົດບົດທີ່ສິບເອັດ "ຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງ" ໃນ "ຊົ່ວໂມງ" ດຽວກັນທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດເກີດຂຶ້ນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກຍົກຂຶ້ນໃນເວລາ "ແຜ່ນດິນໄຫວຄັ້ງໃຫຍ່" ຂອງພຣະນິມົດບົດທີ່ສິບເອັດ. "ແຜ່ນດິນໄຫວຄັ້ງໃຫຍ່" ນັ້ນໄດ້ທຳລາຍເມືອງໄປໜຶ່ງສ່ວນສົບ, ແລະສະຫະລັດອາເມຣິກາແມ່ນກະສັດຫຼັກຂອງ "ກະສັດສິບອົງ", ເໝືອນດັ່ງທີ່ຟຣັງເຄີຍເປັນ, ເມື່ອ "ແຜ່ນດິນໄຫວ" ແຫ່ງການປະຕິວັດຟຣັງໄດ້ກວາດລ້າງຟຣັງໃນການສຳເລັດເປັນຈົງຂອງພຣະນິມົດບົດທີ່ສິບເອັດ.

ການສຳເລັດຢ່າງສົມບູນຂອງແຜ່ນດິນໄຫວນັ້ນ ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດລົງເທິງສັດຮ້າຍແຫ່ງ "ແຜ່ນດິນ", ແລະກົດໝາຍວັນອາທິດໃນອານາຈັກຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນນັ້ນ ກໍໃຫ້ເກີດການສັນສະເທືອນ.

ການສຳເລັດຢ່າງສົມບູນຂອງ “ແຜ່ນດິນໄຫວ” ໃນ ພຣະນິມິດ ບົດ 11 ແມ່ນກົດໝາຍວັນອາທິດ ເມື່ອສັດຮ້າຍແຫ່ງ “ແຜ່ນດິນ” ຖືກ “ສັນສະເຫຼີມ” ແລະການຫັນໜ້າຈາກຄວາມເຊື່ອໃນລະດັບຊາດ ຖືກຕິດຕາມມາດ້ວຍຄວາມພິນາດໃນລະດັບຊາດ. ໃນໂມງນັ້ນ ພະຍານທັງສອງຖືກ “ຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງ”. ພວກເຂົາ “ຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນໃນເມກ”, ດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ.

ພຣະດຳລັດສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກສາວົກ,
ຜູ້ຊົງເປັນແບບຢ່າງຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ,
ຜູ້ຊົງຈະຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນເປັນທຸງເຊັ່ນກັນ, ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະທຳກົດຈະການ.

ແລະພຣະອົງຕັດກັບເຂົາທັງຫຼາຍວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນໜ້າທີຂອງພວກທ່ານທີ່ຈະຮູ້ເວລາ ຫຼື ຍຸກສະໄໝ ຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ຊົງກຳນົດໄວ້ໃນອຳນາດຂອງພຣະອົງເອງ. ແຕ່ພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບລົດເດດ ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍລິສຸດສະຖິດເໝືອນພວກທ່ານ; ແລະພວກທ່ານຈະເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາ ທັງໃນເຍຣຸຊາເລັມ ແລະໃນແຂວງຢູເດຍທັງໝົດ ແລະໃນສະມາເຣຍ ແລະຈົນເຖິງສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ.” ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຕັດສິນໃຈເຊັ່ນແລ້ວ ໃນຂະນະທີ່ເຂົາທັງຫຼາຍກຳລັງເບິ່ງຢູ່ ພຣະອົງກໍຖືກຍົກຂຶ້ນໄປ; ແລະມີເມກກອນໜຶ່ງຮັບພຣະອົງໄວ້ໃຫ້ພົ້ນຈາກສາຍຕາຂອງເຂົາ. ກົດຈະການ 1:7-9.

ຜູ້ທີ່ຈະເປັນ “ensign” ນັ້ນ ຈຳເປັນຕ້ອງຫັນໜ້າຈາກການນຳໃຊ້ “times and seasons” ເສຍກ່ອນ ຖ້າພວກເຂົາບາຖະໜາຈະໄດ້ຮັບລົດອຳນາດແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດພາລະກິດຂອງ “ensign”.

“ຄວາມລັບ” ທີ່ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ດ້ານເໜືອໃນບົດທີສອງ ແມ່ນຄວາມລັບແຫ່ງພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊຶ່ງຖືກແກະຕາປະທັບອອກໃນໄມ້ດິນກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະສິ້ນສຸດລົງ. “ຄວາມລັບ” ນັ້ນລວມເອົາ “ປະຫວັດສາດທີ່ຊ້ອນເຮັນ” ຂອງ “ຟ້າຮ້ອງເຈັດຄັ້ງ” ໄວ້ດ້ວຍ.

ປະຫວັດສາດນັ້ນຖືກຈັດໂຄງສ້າງໄວ້ເທິງຄຳພາສາເຮັບເຮົາ ທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍການນຳເອົາອັກສອນຕົວທຳອິດ, ຕົວທີສິບສາມ, ແລະຕົວສຸດທ້າຍຂອງອັກສະລະພາສາເຮັບເຮົາລວມກັນ.

ເມື່ອອັກສອນເຫຼົ່ານັ້ນຖືກນຳມາລວມກັນ ພວກມັນກໍກາຍເປັນຄຳພາສາເຮັບເຮົາວ່າ “ຄວາມຈິງ”. ພຣະເຢຊູຄຣິດ “ຄວາມຈິງ” ຊຶ່ງກໍແມ່ນພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນປະຖົມ ແລະ ຜູ້ສຸດທ້າຍດ້ວຍ.

ອັກສອນທັງສາມນັ້ນເປັນຕົວແທນໂຄງສ້າງຂອງທຸກຂະບວນການປະຕິຮູບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ເພາະພວກມັນເປັນຕົວແທນຂອງທູດສະຫວັນອົງທີໜຶ່ງ, ອົງທີສອງ, ແລະ ອົງທີສາມ.

ພວກມັນເປັນຕົວແທນຂອງຂະບວນການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດສາມຂຶ້ນ ທີ່ດ້ານເໜືອໄດ້ສະແດງໄວ້ໃນບົດທີສິບສອງ ດັ່ງວ່າ “ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ຖືກເຮັດໃຫ້ຂ້າວ, ແລະ ຖືກທົດລອງ”.

ຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບແລະການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດສາມຂຶ້ນນັ້ນ ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໂດຍ Future for America ມາເປັນເວລາກວ່າສອງທົດສະວັດແລ້ວ ແຕ່ບັດນີ້ມັນໄດ້ຖືກລະບຸແລ້ວວ່າເປັນຕົວແທນຂອງ “ປະຫວັດສາດທີ່ຊ້ອນເຮັນ” ພາຍໃນແນວເສັ້ນແຫ່ງການປະຕິຮູບອັນສັກສິດ. “ປະຫວັດສາດທີ່ຊ້ອນເຮັນ” ນັ້ນ ແມ່ນການສຳເລັດຢ່າງສົມບູນແບບຂອງ “ຟ້າຮ້ອງເຈັດຄັ້ງ” ທີ່ໄດ້ຖືກປະທັບຕາໄວ້ຈົນຮອດບັດນີ້ ໃນໄມ້ດິນກ່ອນການສິ້ນສຸດຂອງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ.

ເປັນເວລາດົນນານແລ້ວທີ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈກັນວ່າ ຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດ ເປັນ “ການບັນຍາຍແຍກແຈງຂອງເຫດການທີ່ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີໜຶ່ງແລະອົງທີສອງ,”

ແລະວ່າພວກມັນຍັງເປັນຕົວແທນຂອງ “ເຫດການໃນອະນາຄົດທີ່ຈະຖືກເປີດເຜີຍຕາມລຳດັບຂອງມັນ.” ບັດນີ້ ໂດຍຜ່ານການເປີດເຜີຍແຫ່ງ “ຄວາມຈິງ,” ໄດ້ຖືກສຳແດງແລ້ວວ່າ

ຫຼັກໝາຍສາມປະການສຸດທ້າຍຂອງເສັ້ນການປະຕິຮູບ ແມ່ນ “ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກຊ້ອນໄວ້” ຂອງຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດ. ຫຼັກໝາຍເຫຼົ່ານັ້ນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງ “ຄັ້ງທຳອິດ”

ແລະສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງ “ຄັ້ງສຸດທ້າຍ.” ຫຼັກໝາຍທີ່ຍິ່ງກາງແມ່ນ Midnight Cry.

ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດເປັນຈຸດໝາຍເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງ “ເວລາແຫ່ງການຄອຍຖ້າ”, ຊຶ່ງສິ້ນສຸດລົງທີ່

Midnight Cry. ຂ່າວສານຂອງ Midnight Cry ສົນສຸດລົງທີ່ "ການພິພາກສາ" ບ່ອນທີ່ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງສຸດທ້າຍຖືກໝາຍໄວ້.

ຄວາມຜິດຫວັງປະການທຳອິດໃນພຣະທຳດານເຢຣີ ບົດທີ 2 ແມ່ນການທີ່ດານເຢຣີໄດ້ຕະໜັກວ່າ ຕົນເອງໄດ້ຖືກຈັດໃຫ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ "ຄຳສັ່ງປະຫານຊີວິດ". ແລ້ວທ່ານໄດ້ຂໍ "ເວລາ", ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງ "ເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ". ນັ້ນໄດ້ນຳໄປສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງທ່ານກ່ຽວກັບ "ຄວາມລັບ," ຊຶ່ງແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທຸ່ງຄືນ, ແລະຕໍ່ມາໄດ້ຖືກນຳສະເໜີຕໍ່ໜ້າເນບູກາດເນດຊາ ເພື່ອໃຫ້ທ່ານສາມາດ "ຕັດສິນ" ຂ່າວສານຂອງດານເຢຣີ.

"ການພິພາກສາ" ຂອງເນບູກາດເນດຊາ ກ່ຽວກັບຄວາມຜັນ ແລະການຕີຄວາມທີ່ດານເຢຣີໄດ້ນຳສະເໜີນັ້ນ ເປັນເຄື່ອງໝາຍທີ່ສາມໃນບັນດາສາມເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງ "ປະຫວັດທິຖືກຊ່ອນໄວ້" ຂອງຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດ. ການພິພາກສານັ້ນຍັງຖືກຍົກຂຶ້ນອີກໃນພຣະທຳດານເຢຣີບົດທີສາມ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງໜັກການທີ່ຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງໜັກແໜ້ນໃນພຣະທຳດານເຢຣີ ແລະ ພຣະນິມິດ, ໂດຍໜັກການນັ້ນຄື "ທຳຊ້າແລະຂະຫຍາຍ".

ພວກເຮົາຈະກ່າວເຖິງບົດທີສາມໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ, ແຕ່ໃນທີ່ນີ້ຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ການພິພາກສາຂອງ waymark ທີ່ສາມໃນບົດທີສາມ ຊີ້ບອກເຖິງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍຄວາມຜິດຫວັງທຳອິດ. "ປະຫວັດສາດທິຖືກຊ່ອນໄວ້" ຂອງຜ້າຮ້ອງເຈັດປະການ ຊີ້ບອກ waymarks ສາມປະການ ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນແລະສິ້ນສຸດດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງ. ໃນດານເຢຣີບົດທີສອງ ຄວາມຜິດຫວັງທຳອິດມີຄວາມກ່ຽວພັນກັບ "ຄຳສັ່ງປະຫານຊີວິດ" ໂດຍເນບູກາດເນດຊາ, ແລະໃນບົດທີສາມ ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງສຸດທ້າຍມີຄວາມກ່ຽວພັນກັບ "ຄຳສັ່ງປະຫານຊີວິດ" ອີກຄັ້ງໜຶ່ງໂດຍເນບູກາດເນດຊາ.

"ປະຫວັດສາດທິຖືກຊ່ອນໄວ້" ຂອງ "ພະຍານສອງຄົນ", ຜູ້ຊຶ້ງເປັນຕົວແທນຂອງຂະບວນການ Future for America, ເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຜິດຫວັງໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020. ແລ້ວ "ເວລາແຫ່ງການຄອຍຖ້າ" ກໍໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ "ສາມວັນເຄັງ" ໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 11. ການຕົ້ນຂຶ້ນ ແລະ ການພົ້ນຄວີດຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກ "ຂ້າຕາຍໃນຖະໜົນ" ໂດຍສັດຮ້າຍທີ່ຂຶ້ນມາຈາກ "ໜູປະຫວັດລົບ" ນັ້ນ ໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້ຢ່າງຈະແຈ້ງໃນພຣະວາຈາພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ; ແຕ່ໃນລະດັບທີ່ຖ້າຍ, ເມື່ອພະຍານສອງຄົນຕົ້ນຂຶ້ນ, ພວກເຂົາກໍເຂົ້າໃຈ "ຄວາມລັບ" ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນດານເຢຣີ ບົດທີ 2.

"ຄວາມລັບ" ນັ້ນ ແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທຸ່ງຄືນ, ຊຶ່ງຕໍ່ຈາກນັ້ນເຂົາທັງໝົດໄດ້ປະກາດມັນຈົນເຖິງດານເຢຣີບົດທີສາມ, ເມື່ອກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄມ້ຊ້າມາຮອດ, ແລະຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງສຸດທ້າຍເກີດຂຶ້ນ. ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງສຸດທ້າຍໄດ້ຖືກປະສົບໂດຍບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກແທນໄວ້ເປັນ "ດານເຢຣີ" ໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020. ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງສຸດທ້າຍໄດ້ຖືກປະສົບໂດຍຜູ້ນຳຂອງ "ກະສັດສິບອົງ" ຊຶ່ງແມ່ນສະຫະລັດອາເມລິກາ, ເມື່ອການຫັນໜຶ່ງຈາກຄວາມເຊື່ອໃນລະດັບຊາດນຳເອົາຄວາມພິນາດຂອງຊາດມາຈາກອິດສະລາມ.

ພວກເຮົາຈະສຳເລັດບົດສະຫຼຸບແລະຂໍ້ສະຫຼຸບສຸດທ້າຍຂອງດານເຢຣີບົດທີສອງໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ຊາຕານໄດ້ຈັບໂລກໄວ້ເປັນເຊື້ອ. ມັນໄດ້ນຳເອົາວັນຊະບາໂຕແຫ່ງຮູບເຄົາລົບໜຶ່ງເຂົ້າມາ ໂດຍເຮັດໃຫ້ບາກົດວ່າວັນນັ້ນມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່. ມັນໄດ້ລັກເອົາການນະມັດສະການຂອງໂລກຮອດສະຕຽນໄປຈາກວັນຊະບາໂຕຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄປສູ່ວັນຊະບາໂຕແຫ່ງຮູບເຄົາລົບນີ້. ໂລກກໍມາບຕໍ່ປະເພນີໜຶ່ງ ຕໍ່ພຣະບັນຍັດທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ. ດັ່ງທີ່ເນບູກາດເນດຊາໄດ້ຕັ້ງຮູບຄຳຂອງຕົນຂຶ້ນໃນທົ່ງດູຮາ ແລະຍົກຕົນເອງຂຶ້ນສູງສົ່ງສັນໄດ ຊາຕານກໍຍົກຕົນເອງຂຶ້ນໃນວັນຊະບາໂຕອັນເທັດນະສິ້ນນັ້ນ

ຊົງເຟືອວັນນນັ້ນໄດ້ລັກເອົາເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງສະຫວັນມາສວມໃສ່." Review and Herald, March 8, 1898.